

Євген СТАНКОВИЧ,

завідувач кафедри композиції
Національної музичної академії,
голова Національної спілки
композиторів України, Герой України

Архіви бувають різні. Скажімо, археологічні. Коли в Перу знайшли камінні хати – хіба це не архів?! Я не поділяю думки про те, що архіви дають змогу лише реконструювати минуле. Ні, архіви допомагають ще й пізнати сьогодення й зазирнути в майбутнє. Архівна галузь – це надзвичайно важлива ділянка державного устрою. Я ніколи не був дослідником, але мені відомі факти величезної користі архівних документів.

які розшукали мої друзі і колеги. Саме завдяки архівам вони й донині знаходять, наприклад, не відомі до недавнього часу унікальні твори Березовського, котрі вважалися зниклими. Так само в Англії продовжують пошуки геніальних творів Шекспіра. Словом, архіви – це наша історія, а тому не можна не дооцінювати їх ролі і значення. Це все одно, що відмовлятися від своїх батьків, дідів, прадідів, від нашої пам'яті. Сьогодні, як і вчора і багато років тому, точаться суперечки довкола певних історичних подій і постатей. По-різному намагаються трактувати вчинки відомих державних діячів. Більше того, це робиться на догоду якоїсь політичної партії, хоча факти засвідчують про очевидні речі. І ось, коли на це з висоти влади дивляться кризь пальці – з того моменту починається фальсифікація. На моє глибоке переконання, в такій ситуації архіви повинні стати арбітрами. І для того, щоб розставити всі крапки над “і”, і для примирення сторін. Це дуже відповідальна місія. Розумію, що деякі документи, що потрапили до архіву, переписувалися, однак у багатьох випадках лише в архівах можна віднайти зерно істини. Отож кожна держава, яка себе поважає, повинна приділяти неослабну увагу архівній справі. І ще одне. Мені здається, що ми ще не сповна використовуємо архіви в своїй повсякденній діяльності. Досі ламаємо списи в суперечках з приводу національно-визвольних змагань, ролі тих ватажків, котрим довелося їх очолювати. Мабуть, ці суперечки припинилися б, якби ми ретельно вивчили наявні документи. Але для цього їх потрібно оприлюднити. А це вже завдання не лише архівістів, а й засобів масової інформації, зокрема, журналу “Архіви України”.